

Sanoja syksyn saapuessa

Olemme silta menneen ja tulevan välillä; muuta siltaa ei ole. Meidän tehtävämme on siirtää perinteet ja isien työ tämän hetken yli tulevaisuuteen. Emme saa olla katkaisemassa ketjua, polttamassa siltoja. Jos emme usko menneeseen, miten voimme uskoa tulevaan.

Miten mieletöntä onkaan, että valtavia määriä voimavaroja – ihmisen ja muun luonnon – tuhlaataan helppouden ja laiskuuden lisäämiseen!

Mikä onni, jos sinulla on puhdasta ruokaa ja monipuolista tekemistä, kun monilla raukoilla on vain ura, ravintoa ja harrastuksia.

Melu ei tunge pelkästään äänenä korviimme, vaan se hyppii myös silmillemme, käryää nenäsämme ja tönii meitä. Salakavalimpana se on jatkuvasti ajatuksissamme, jotka rauhallisenakin hetkenä kulkevat hallitsemattomia teitä pyöritellen joko tapahtuneita asioita tai kaavaillen tulevaa.

Niin sanottu paha on jostakin henkisestä tarpeesta syntynyt ajatus tai teko. Ahneus, itsekkyyks ja halut ovat perimmiltään henkistä nälkää ja janoa. Tulkitsemme – ja mikä vaarallisinta, joku toinen tulkitsee meille – tuon tarpeemme väärin.

Sanotaan että Luoja loi kaiken mitä me tarvitsemme. On olemassa kaksi asiaa, joita hän ei luonut: kone ja raha. – Ne ovatkin saaneet eniten pahaa aikaan.

Hauska juttu sinänsä, mutta skeptikot ja uskovaiset kulkevat itse asiassa samaa tietä ja etsivät samaa vastausta, vaikka ovat nimenneet päämääränsä eri nimillä. Karkeasti yleistäen voisi sanoa, että skeptikot eivät usko ennen kuin näkevät ja uskovaiset uskovat vaikka eivät näe.

Juuri se, että henkisten ulottuvuuksien olemusta ei pystytä tällä tasolla selittämään, todistaa niiden olemassaolon puolesta. Jos kaiken tietäisi ja ymmärtäisi nyt, ei olisi mitään enempää. Ei olisi potentiaalia kehitykseen.

Kun joku kuolee, sanotaan että hän heitti henkensä. Mitä joutavia, ruumiinsahan hän heitti.

Saat humista kuusena metsässä ikuiset ajatukset sielussasi, saat tehdä pikkulintuna pesän rakkaimmallesi ja riemuuta taas pienistä poikasistasi, saat virrata vetenä halki kaiken elämän ja lentää tuulena ystäviäsi vastaan. Saat tuntea elämän suuren ykseyden. löylyt.

Heikki Juutilainen

ULTRA 9/2009